"ЧИТАЮЧИ "УКР. РОБ. ВІСТИ", Я ЗНОВ ОЖИВ НАЧЕ ТОЙ ВОЄННИЙ ГЕРОЙ"

Вчинок самопожертви безробітного товариша для свого вождя, "Українських Робітничих Вістей".

Клифтон Гейтс, Пенн.

Ніколи я не думав бути тягарем, цебто довжником "УРВ", які передплачую від 1922 р. аж до цеї пори. Вже буде кілька місяців, як я одержав листа від адміністрації, в котрім говориться:

"Перечитайте й дайте відповідь!"

Можливо, що тут мені цемає місця вимовки, чому я так довго не відповідав. Я все думав, як безробітний 4 місяці, що мушу десь одержати роботу, і при тім, розуміється, виплю на 1 рік передплату на "УРВ". Я це робив так через 7 років. Та роботи як не було перше, так і тепер ще гірше її немає, а чачопис як приходив, так і дальше приходить до мене:

Я зачав боротися з думками, що мені робити? Знов я беру листа і читаю, тобто говорю з товаришами, а ви мені відповідаєте:

"А ви ж знаєте, що за папір, інтрамент, почту ми мусимо платити готівкою згори" і т. д.

Га, подумав я собі, звідки ж я возьму гроші, щоби повисше надмінені кошти покрити?

І ось до мене наспіла безсоромна думка піти до товариша з одних працюючих, щоби мені позичили пару доларів на неограничений час, котрі мушу вислати на виріб зброї для армії труда.

Прийшов я, поздоровкався з товаришем, представляючи йому своє прохання. Товариш довго не думав, і я почув голос:

Гей, слухай, стара! Чи не маєш ти де пару доларів?

З жалем жінка його відповіла:

— Та немає, а як конечно потрібно, то я десь найду.

За кілька хвилин товаришка приносить два долари і дає мені. Притім, міряючи мене сумними очима, питається:

— А ви, товаришу, робите?

— Та ні, не роблю, відповідаю.

— А на що ж вам тих два долари?

Ось послухайте, я вам роскажу на що:

Пережив европейську війну і всі перевороти на сході. Притім був я 3 рази ранений і втік 2 рази з ляцької неволі. В 1922 році приїхав я до Злучених Держав й зараз віднайшов до українських редакцій і від нікого я не одержав відповіди, а лише від "УРВ" від тов. М. Шатульського з Канади — І в тім через кілька днів доручає мені почта пару чисел "УРВ" даром. Зачав я переглядати "УРВ". В той час був я виснажений европейською війною і ніколи не думав, що змінню свої сили до дальшої боротьби. Наколи я став передплатником "УРВ", перейшло 7 років. Я знов ожив немов воєнний герой.

Так, я вже є готовий з відкритим оружжям до дальшого бою. До бою проти капіталістів, по ставкам генеральної карти, карти "УРВ". Щоби дальше залишитися в генеральному штабі армії труда, я мушу цю карту читати, якою є "УРВ". Щоби бути чесним членом "УРВ", треба виконувати всі обовязки і видержати аж до поклику трівоги. А ця трівога, наразі, є передплата для "УРВ".

Ф.

СТРІЛЬЦІ Й ВОЯКИ УГА! СТАВАЙТЕ В ЛАВИ ВЕЛИКОЇ РОБІТНИЧОЇ БРИГАДИ!

Вінніпег, Ман.

В часі завзятої боротьби працюючої кляси цілого світу за перетворенням нинішного капіталістичного ладу на лад працюючих, в якім небуло-б визискувачів й визискуваних — українські маси працюючих також не лишаються позаді, але зводять завзяту боротьбу як з чужою, так і зі своєю буржуазією.

Робітник, який читає робітничо-фармерську пресу, може бачити, що ця боротьба, яку зараз проводить пролетарят зі своїм клясовим ворогом, мусить перетворитись внедовзі на оружну боротьбу, на світову різню. До цього ми, як працююча кляса, мусимо бути приготованими.

Ми знаємо, що капіталісти знов поженуть нас у той вир світової різні, де ми знов мусимо проливати свою кров та стелити своїми трупами чорну землю. І над цим питанням кожний робітник, а особливо той, що брав участь у минулій війні, повинен застановитися і подумати та сказати, що досить панам нашої крови. Коли-ж вони таки силою заставлять нас, щоб ми її проливали, то ми повинні сказати, що проллємо, але не за панські інтереси, а за інтереси працюючої кляси цілого світу.

Треба сказати, що стрільці й вояки бувшої Української Галицької Армії печали над цим думати і громадно сходяться на свої мітінги. Вони почали викривати ось ту чорну зрадницьку роботу, яку провадили українські пани патріоти в часі визвольної боротьби в Галичині в 1918 і 1919 р. р.

Чорні діла отих панків були страшні і стрільці та вояки УГА цего ніколи забути не можуть. І зараз вони уважали за відповідне викривати ці чорні діла між українськими працюючими в Канаді та прицім самі вчитись, щоб у майбутньому не дати себе так зраджувати. Робітники іміґранти, які через свою несвідомість попали у патріотичні січкарницькі громади, зараз покидають ці громади і йдуть до робітничих організацій. Це показалось на наших стрілецьких мітінгах.

В нас вже відбулись три такі мітінги і всі були надзвичайно успішні. Мітінги усі відбувалися при заповненій сали присутними стрільцями і вояками УГА. Багато стрільців виступали з промовами та спомнинами з часів визвольної боротьби, усі вони пятнували ось тих українських панів патріотів і корпусників УГА, які в 1919 році ганебно зрадили УГА і віддали її в найми чеській та румунській буржуазії, а інших вояків УГА закопали у польські ляґри та тюрми, де тисячі їх було закатовано та замучено голодовою смертю.

На третім мітінгу вояків УГА деякі стрільці вписалися в члени ТУРФДім. Оці товариші вже зрозуміли, що не в стрілецькі громади їм вступати, але в робітничі організації.

Стрільці й вояки Української Галицької Армії, які ще стоїте поза організацію ТУРФДім. Не відтягайтесь надальше, але ще в місяцю грудні ставайте всі як один членами цьої організації, та борітеся за краще майбутнє! Ставайте в ряди отої великої робітничої бриґади, яка має змести з лиця землі всю ту зграю, що обманює робітничу клясу та висисає з неї послідню кров!

Член стрілкому М. К.

ЗАСУДЖУЄМО ДИКУНСЬКІ ВЧИНКИ ГЕРШТА ПІЛСУДСЬКОГО НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Саскатун, Саск.

В неділю, 14 грудня, о 2-ій годині пополудні в Українськім Робітничім Домі відбулося масове протестаційне віче проти звірського терору польської шляхти над трудящими Західньої України. Робітників на цьому вічу було так багато, що декотрі з них мусіли стояти у вході до салі, бо в середині не було місця. Віче відкрив тов. В. Грецюк, пояснивши вкоротці ціль віча.

Тов. І. Навізівський з Вінніпегу оповів про кровавий і звірський терор, який тепер панує на землях Західньої України. Змалював жахливу картину, яку зараз переживає там трудяще населення.

По скінченню докладу прочитано резолюцію, яку присутні приняли повстанням з місць.

Резолюція протесту.

Ми, українські робітники й робітниці, зібрані на масовім вічу дня 14 грудня 1930 року в Українськім Робітничім Домі в Саскатуні, Саск., вислухавши докладу про крівавий терор, що його влаштувала окупаційна влада польського фашизму на землях Західньої України, одноголосно висловлюємо своє обурення проти дикунських методів придушення визвольного руху українських селян і робітників, що знаходяться в нечуваній економічній нужді і національному поневоленні.

Ми домагаємося безпроволочного відкликання з сіл Західньої України карних військових експедицій, припинення терору, що спрямований на фізичне винищення селянства й робітництва Західньої України за їх змагання відірватися від Польщі й прилучитися до Радянської України.

Ми засуджуємо й пятнуємо так звану Українську Військову Організацію, що служить ціллям польського фашізму, претендує на революційність і рівночасно деморалізує селянський революційний масовий рух, завдаючи йому удар в спину в найбільший грізний момент для польського фашізму.

Ми засуджуємо й пятнуємо українських фашістів і соціял-фашістів з партії УНДО-радикалів та соціял-демократів, які засудили українських селян за їх боротьбу проти польського фашізму, прирекли варшавській владі, що змагатимуть до "замирення" українського селянства.

Ми пятнуємо українських націоналістів тут в Канаді, що в сгидний спосіб обдурюють українських робітників, виманюють в них гроші іменем жертв польського терору і пересилають ці гроші на руки тих партій в краю, що засудили ці жертви, відреклись від них, разом з польським фашізмом борються проти них.

Взиваємо українських робітників в Канаді, щоби не слухали тих обманців, що дурять їх орієнтаціями на капіталістичні уряди, що обманюють їх ріжними посилками прохань до Ліґи Націй, МекДоналда, чи Вашінґтону. Усім тим, що вірять в такі способи протесту, хай розкриє очі факт, що секретар закордонніх справ вашинґтонського уряду відкинув протест українських націоналістів і сказав, що йому ніякого діла до фашістського терору на Західній Україні.

Польський фашізм є на особливній ласці американського капіталізму і його вчинки на землях Західньої України є відомі Вашинґтонові та одобрені послідним.

Ми щиро вітаємо наших скровавлених братів на землях Західньої України, усіх тих, що впали жертвою розбещеного польського фашізму і його союзника української буржуазії і заявляємо з ними свою солідарність в їх революційній боротьбі за Радянську Польщу, за відірвання українських земель і прилучення їх до Радянської України.

Хай живе революційна партія українських селян і робітників, Комуністична Партія Західньої України!

Хай живе Польська Комуністична Партія!

Робкор.

МАЙНОВЛАСНИКИ ТІММІНС ГОТУЮТЬ НОВЕ ОБКРОЄННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ МАЙНЕРАМ

Тіммінс, Онт.

Переглядаючи місцеву буржуазну ґазету "Поркюпайн Едвенс" з 11 грудня, я попав на новинку п. н. "шістьгодинний день праці пропонують для майнів". Дальше та ґазета насміваєтся з домагань робітників, що домагались підчас демонстрацій шістьгодинного дня праці і підвищення платні. З насмішкою буржуазні писаки пишуть: "багато попередно люди домагались шістьгодинного дня праці, аж тепер будуть мати нагоду його дістати".

Так, робітники домагались, і будуть домагатися шістьгодинного дня праці, але на пропозицію "Поркюпайн Едвенс" робітники згори мусять начхати.

Дальше ось що пише ота ґазета: "Шість годинний день праці було би не так зле, але коби платню не зрубували за тих дві години".

І дальше вже навіть обрахувала ота ґазета, скільки то майнері будуть заробляти за шість годин, і каже: "що як шість годинний день праці буде, то майнері будуть мати всего $3.76 на шість годин і це доведе до просперіти назад".

Так висловлюються капіталістичні писаки про "добробут" який вони хочуть "повернути" коштом працюючих.

Це є нічо иншого, тільки перший сиґнал, що буржуазія вже лагодиться в якийсь спосіб обнижити робітникам платню, котра й так не була вистарчаюча на життя.

Буржуазні ґазети вже заздалегідь приготовлять затроюючу опінію для майнерів і кажуть, що "таким способом привернеться добробут в Канаді."

Ось який з цего "добробуту" хосен для майнерів. Майнер, що заробляв $4.80 на 8 годин, а на 6 годин матиме $3.76, значить, матиме обнижену платню на $1.04. А робітник, що заробляв $4.20 на 8 годин, за 6 годин отримає $3.16. Як що робітникова сімя складається з пятеро чи шестеро душ, то щоб прокормити оту сімю середню, треба відкласти $2.50 на кожний день. Лишається з денної платні 66 центів на прочі розходи. А тих розходів є ще добра купка. За тих 66 центів треба дров купити, рент заплатити, діти вбрати, світло заплатити, воду і т. д.

Ось який "добробут" нас чекає. Як що така система заведеться, тоді дійсно робітники будуть гинути з голоду. Але це не перескаджає буржуазним брехунам говорити, що цим "привернеться добробут".

Майновласники зараз мають нагоду використати робітника до останної каплі крови.

І це дійсно тепер заводиться для майнерів в золотих майнах.

Чи-ж може найтися хоч один думаючий робітник, який повірив би, що така система шістьгодинна може знищити безробіття? Ні. В Канаді находиться сотки тисяч безробітних, а майнерська індустрія не є така велика, щоб могла дати всім безробітним заняття навіть тоді, коли буде заведений шістьгодинний день праці.

Це є свідома брехня консерватів. Така система принесе нужду для майнерів гіршу як була, а безробіття як було, так і буде падалі.

Капіталісти в своїй погоні за визиском завели анархію в господарці і неможуть з неї вийти, не мають до цего господарчого пляну, й не будуть його мати. А робітники не зорґанізовані мусять переносити увесь той тягар на своїх плечах, що витворила капіталістична система.

Але робітники не сьогодня то завтра мусять доглупатися, хто спричиняє для них такі страждання, мусять пізнати, що з цего страждання є один вихід, а це: — вступати масово у визвольні революційні організації, якими є Комуністична Партії Канади і ТУРФДім.

Історія боротьби кляс за визволення свідчить, що коли робітнича кляса боролася проти своїх гнобителів, то вона це робила зорґанізовано. Це діялось навіть і сотки років тому назад.

Трудящі боролися й виборювали собі кращі умовини життя. Коли робітник не зорґанізований то й думки неможе бути про поборення свого ворога — капіталу. Час приходить і вимагає масового виступу революційних орґанізованих сил. Інакше, робітники самі себе засуджують на загибель.

Танасків.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ СЕКРЕТАРІЯТИ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ЙДУТЬ НА ЗМАГАННЯ.

Албертійський Секретаріят Секції Молоді ТУРФДім викликає онтерійський Секретаріят СМ ТУРФДім на змагання за придбанням членства. Змагання мало б тривати три місяці, від 1-го січня 1931 р. до кінця місяця березня 1931 р. Результати змаганнів будуть раховані процентово з тої причини, що в Онтеріо є більше відділів Секції Молоді, як в Алберті. Розуміється, що секретаріяти лише можуть давати вказівки, висилати організатора тощо, а відділи Секції Молоді мусять старатися, щоб це змагання було успішне.

Отже, всі за працю, щоб змагання було дійсним змаганням.

За Албертійський Секретаріят Секції Молоді ТУРФДім,

І. Янук, секр.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ КПК У ВІННІПЕҐУ

Подається до відома членам Комуністичної Партії Канади у Вінніпегу, що мітінги груп будуть відбуватися як слідує:

Група 4-А — в пятницю, 26-го грудня, в годині 7.30 веч.
Група 5-А — в пятницю 26-го грудня, в годині 8.30 веч.
Група 1-В — у вівторок, 23-го грудня, в годині 8.30 веч.
Група 3-В — у вівторок, 23-го грудня, в годині 8.30 веч.
Група 5-В — в четвер, 1-го січня, в годині 8.30 вечером
Група 6-В — в понеділок, 29-го грудня, в годині 8.30 веч.
Група 7-В — кожної пятниці, в годині 8.30 вечером

Мітінги всіх груп, окрім 8-В, відбуваються в Бон Акорд блоку; мітінг групи 8-В відбудеться в Укр. Роб. Домі в Сейнт Боніфейс. Приходіть на мітінги своїх груп!

ДИСТРИКТОВЕ БЮРО.

ВЧАС БОЇВ НАВКОЛО ЛЬВОВА КОРПУСНИКИ УГА СТАЛИ КОСИТИ ПО НАС СКОРОСТРІЛАМИ

Вест Форт Вил'ям, Онт.

Перечитуючи багато дописів на сторінках "УРВ" про зради й особисті наживи корпусників УГА, я, бувший стрілець четвертої зелочівської бриґади, також хочу висловити свої спостереження з польсько-української війни під Львовом.

Наша бриґада розташована була в окопах по селах Малихів і Муровані Ляйки, а команда була позаду нас в Дублянах. Спочатку проголошення ЗУНР під проводом уряду Петрушевича не було ще звязку з Петлюрою. Та вкінці, коли оба ці володарі добилися згоди, на поміч УГА прийшло під Львів два полки наддніпрянців. По двох днях свого прибуття вони лагодилися забрати Львів і почали обстрілювати його з тяжких гармат, яких в нас навіть не було.

Та корпусники УГА жаліли львівських панянок і дали наказа не стріляти на Львів, мовляв, в нему одна шиба дорожа за чету українських стрільців.

Це повинно бути доказом тим слепим патріотам, які й досі ще так вірно обороняють українсько-польський союз, як в старому краю, так і тут, в Канаді, а виступають спільним фронтом проти робітничо-селянських обєднань, що не лише зараз, але ще 1919 року лідери "самостійної неньки" України вже торгували українським народом та хоронили українські маєтки для польського фашизму.

Коли ходило їм о самостійну Україну, то власне тоді при помочі двох полків і тяжкої артилерії дуже легко було вигнати ворога з міста Львова, де власне були сконцентровані його сили, а опісля ще лекше було піти на захід і здобути нову силу для УГА, а для панів у цьому було б утруднило війну проти нас. Але треба зрозуміти, що пан з паном знається і крук крукові очей не буде виколювати. Та на ній одній ганебній зраді не скінчилося.

Корпусники УГА дальше провадили свою запроданчу політику. Другу ганебну зраду офіцерчики 4 зелочівської бриґати виконали 14 березня 1919 р. Ми дістали розказ, що в 4 годині рано наступаємо на Львів. Всі стрільці, обманені панською Україною, були готові на все. На розказ повичищували скоростріли, кріси і чекаємо.

Про гармати, які повинні помагати нам в наступі, ми нічого не чули. Коли спитали про резерву (запасні лінії), яка також повинна бути напоготові до помочі в наступ, нам сказано, що вона чекає позаду.

В 5 годині нас повідомлено, що наступ пічнеться в 8 годині. Це вже корпусники УГА вибрали той час, щоб ворог, коли довідається про наш наступ, міг добре бачити, куди відбиватись направо й наліво.

Та коли прийшов означений час, ми дістали розказ, що наступу не буде. Стрільці зрозуміли, що тут щось не тек з нашими панами і кинулися до куріного та силою заставили його йти з нами. Тоді вдарили на поляків, які спокійно сиділи в тій частині, бо певно мали повідомлення, що наступу не буде, зобрали багато в полон, а деякі втікали лише у спідному шматтю. Та знаючи, що позаді ми не маємо жадної помочі, вони обстрілювали з гармат наші позиції. Ми вилежали дві години у ріці Полтва. Ми рішили вертатись назад. В той же час наші офіцирцики почали по нас косити із скорострілів з одної сторони, а з другої польські гармати. Ми опинилися у перехрестнім вогні. Стрільці ще більше зрозуміли, що це явна зрада корпусників УГА взагалі і над стрільцями УГА.

Отакими зрадами будували вони коштом тисячів Українських Січових Стрільців самостійну Україну, — аж доки не сполонили стрілецькою кровю українські поля, доки не винищили їх як не польськими то своїми кулями. Стрільці й вояки УГА переконалися, що ціла Україна запродується чимраз то явніше польському орлеві.

Сьогодня як і тоді, всі ці корпусники УГА вірно служать Пілсудському, сповняють накази і вчас визвольних змагань в боротьбі за визволення українських селян вони вмивають руки і помагають катові Пілсудському мордувати трудящих, котрі в розпучливій боротьбі за землю і волю з поліцією, фашістськими окупантами вхопились до масових підпалів панських фільварків. Час вже зрозуміти усім політику наших корпусників УГА і не боротися проти Радянської України, а помагати визволити з рук польського фашизму Західню Україну і прилучити її до Радянської України, де селяне й робітники ще в 1917 році порвали раз на все з визискувачами українського народу і будують не панську, а свою дійсно робітничо-селянську Україну.

Бувший стрілець 4 бриґ. УГА.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу

ПРИХОДІТЬ НА ЗВІТ З ПОЇЗДКИ ПО РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ Т-КИ ПИРЛ ВЕДРО!

Старанням робітничої жіночої конференції у Вінніпегу, яка брала участь у висилці робітничої жіночої делеґації до Радянського Союзу відбудеться

У ВІВТОРОК, 23 ГРУДНЯ, В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ

В САЛІ ПОЛЬСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

МАСОВИЙ МІТІНҐ

ПРОМОВЛЯТИ БУДЕ

Т-КА ПИРЛ ВЕДРО

яка разом з іншими делегатками відвідала Радянський Союз. Вона роскаже вам свої враження з того, що бачила в пролетарській батьківщині.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО! ПРИХОДІТЬ ВСІ!

БЕЗРОБІТНІ ВІННІПЕҐУ І ОКОЛИЦІ!

ВСТУПАЙТЕ ДО МАНІТОБСЬКОГО ТОВАРИСТВА БЕЗРОБІТИХ

(Секції Воркерс Юніті Ліґ оф Кенада)

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗРОБІТНИХ І ПРОДОВЖАЙТЕ БОРОТЬБУ ЗА ПРАЦЮ АБО ПОВНЕ УТРИМАННЯ!

ВАША СИЛА ЛЕЖИТЬ У БОЙОВІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ!

Мітінги відбуваються кожного вівтірка в год. 2.30 попол.

Зголошуйтеся до:

ROOM 204 BON ACCORD BLOCK

(Cor. Logan Ave. and Main St.)